

عنوان مقاله:

تهی شده گی صدای مردانه در رمان های فارسی و عربی با کاربست نشانه های زنانه (مورد پژوهانه: «پرنده من» فریبا وفی و «دختران ریاض» رجاء عبدالله الصانع)

محل انتشار:

پژوهشنامه زنان، دوره 12، شماره 38 (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 29

نویسندگان:

جواد گرجامی - دانشیار گروه زبان و ادبیات عربی دانشگاه محقق اردبیلی

علی عباس علیزاده - استادیار گروه زبان و ادبیات فارسی دانشگاه فسا

خلاصه مقاله:

نوشتار زنانه کنش زبانی نظام مندی است که با کاربست پربسامد نشانه های زنانگی و بدنبال آن تشخص بخشیدن به صدای زنانه تحقق می یابد تا با تهی کردن [تک] صدایی مردانه در متن، الگویی زنانه از نوشتار ارائه دهد. نشانه های زنانه، مجموعه ای از ساخت های زبانی است که انگاره های زنانگی را به مخاطب انتقال می دهد. این پژوهش فرآیند تهی شده گی صدای مردانه را به واسطه کاربست نشانه های زنانه در دو رمان «پرنده من» و «دختران ریاض» می باشد. نتایج پژوهش گویای آنست که هر دو رمان به واسطه کاربست پربسامد نشانه های زنانگی در هر کدام دارای صدایی زنانه اند و هر دو نویسنده در نحوه بکارگیری این نشانه ها در داستان هایشان تجربه متفاوتی داشته اند؛ بدین ترتیب که در رمان «دختران ریاض» و در میان ۲۴۸ مورد نشانه زنانه حاضر در داستان، رنگ واژه های خاص زنانه با ۷۰ بار فراوانی، بیشترین بسامد را دارد. در سویی دیگر؛ در رمان «پرنده من» و در میان ۲۵۸ مورد نشانه زنانه حاضر در داستان، اسامی خاص زنانه با ۱۲۴ بار فراوانی، بیشترین بسامد را دارد.

کلمات کلیدی:

نوشتار زنانه، نشانه های زنانه، «پرنده من»، «دختران ریاض»

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1355877>

